

և մարմնականօք, որպէս և յիջանել սուրբ
Հոգւոյն՝, իսկապէս և անդ. սկսեալ յար-
քայէն մինչև ցաղքատս, ամենայն ինչ քա-
ղաքացւոցն և նորահաւատիցն ՚ի Պարիստոս,
հասարակաց էր. և ոչ որ իշխեսցր ասել
զընչեց իւրոց՝ թէ իւր իցէ:

(Մնացորդն է յաջորդ տառիցն):

Պ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՔ ԶՀԱՍՏԱՏՈՒԹԵՆԷ

ՀՈՌՈՐՈՒՆ ՎԱՆԱՅ Ի ՇԻՐԱԿ:

Որչափ ինչ ՚ի նախնի պատմագրաց ազ-
գիս ժամանակակցաց շնութեան այսր վանաց
ունիմք բանս վկայութեան յաղագս հաս-
տատութեան վանաց հոռոմոսին բովանդա-
կեալ ՚ի հին Հայաստանն անուանեալ մա-
տենի ՚ի գաւառն Եփրաի Այրարատեան
նահանգի, զայն ամենայն և որարտաքոյ
այնր առ պատմագիրս մեր իցեն զբուածք
առ այս նիւթ, բովանդակ ՚ի մէջ առնումք
իբրև նախագիտելք պատմութեան վանաց
Հոռոմոսի:

Իսկ որ ինչ ներկայ գրից նորա տեղա-
գրութիւնք ցայս վայր մնացելոցն ՚ի հազար-
ամեան հնոց ժամանակաց առ ՚ի նախնեաց
մերոց վայրք սրբութեան փառացն Աստու-
ծոյ և խորան երկնամանն ՚ի յերկրի հաս-
տատեալ, անմահ վկայք բարեպաշտութեան
և առ Աստուած սիրոյն հոգեկան եռանդից
նոցա ՚ի մերում տեսութեան հանդերձ թուա-
կանօք շնութեանցն և այլ արձանագրու-

թեամբք ՚ի յեանոց յաղագս որ առ նմա շե-
նութեան հոյակապ տաճարին և ժամատանն
՚ի մետասաներորդ դարու ՚ի Յովհաննու
Եփեսացիի որդւոյ Վաղիայ Եփեսացի
՚ի թուին Հայոց ՆՁԷ (յամի 1038), զայն
ամենայն բնդարձակ ունիմք իւրեղ ըստ
ձեռնհասութեան մերում ՚ի ստորագրել
զայնս հանդերձ հետցնեալ փոփոխութեամբք
Յուսէնորդացն ձեռս:

Յիշատակեալ է մեր յառանձին պատ-
մութեան մնաստանին Հառիճոյ միումն ՚ի
հռչակաւոր վանաց Եփրակայ՝ երես 11.
զհաստատութիւն Հոռոմոսին վանաց ՚ի
բնակարան հալածելոցն կրօնաւորաց ՚ի Ռո-
մանոս Կայսերէ, Յունաց յաւուրս Աբասայ
արքայի ՚ի տասներորդ դարու, որ և զանուն
բնկալաւ ՚ի նոցունց կրօնաւորաց վասն կո-
չելոյ նորա հոռոմոսի ելեց. ըստ որում նոքա
զէ Եփ հոռոմոց եկին կողմանց՝ ըստ Այր-
դանայ, կոչեցին և զվանքն Հոռոմոսին վանք:

Իւր թէև Աստուծոյ զշնութիւն վա-
նացն ուրումն Յովհաննու,՝ զորմէ և զրի
յասելն, Եփսի ՚ի գաւառին Եփրակայ Հո-
ռոմոսին կոչեցեալ վանք՝ շինեցաւ ՚ի ձեռն
Յովհաննիսի որ էր զարդարեալ յամենայն
առաքինութիւնս ևս առաւել յողորմա-
ծութեան զարգս . . . և անցաւորաց և
ճանապարհորդաց հանդատարան պատրաս-
տելի զտեղին, մինչև հանգչել իբր յիւրեանց
տան՝ ամենայն օտարաց, որ մինչև ցայսօր
երևի նոյն նշան օղորմածութեան, ՚ի տան
յայնմ ք, Այլ պարս է համարել զայս հաս-
տատութիւն մնաստանին ՚ի Հոռոմոսին
վանս ՚ի ձեռն կրօնաւորացն, զոր բաց ՚ի
պատմագրացն վկայելոյ, որպիսի Այրարատն է
պատմիչ, և Վարդան մերս աշխարհագիր,
գտանեմք և զթուական յարձանագիրս և
յորմունս տաճարին բազմք յառաջ քան

34) 12-րդն վր աստի ցվիրջն էսկալէս և անդ . . .
Բէ Է-Բ Էջէ:

զգարն մեծասաներորդ, զոր և յառաջ բերել ունիմք՝ ըստ կարգի. թող զի և ժամանակք թագաւորութեանցն Ռումանոսի և մերս Աբասայ, հաստատեն զայս աներկբայ կարծիս:

Արդ՝ եթէ Հռոմոսին վանք լեալ է՝ ի շինութեան ի գալստեան անդր հռոմ կրօնաւորացն յաւուրս թագաւորութեան Աբասայ յերեսաց հալածանաց Ռումանոսի Ասցակի, վրայէ Վիրակոս պատմիչ յասելն, և Հաստատեցին վասն հալածեալ կրօնաւորացն ի Ռումանոս Ապսերէ զՀռոմոսին կոչեցեալ և զբարեկանք ի Շիրակ գաւառիս. ուր հաստատեցին ասելովն՝ զքնակութիւն կրօնաւորացն ցուցանէ և հաստատութիւն միաբանական ուխտի անդր, յորոյ և անուն վանացն մակագրութեամբ երևի կոչեցեալ Հռոմոսին վանք:

Օ ի ոչ միայն զայս հաւաստիս քաղեմք ի բանից աստի Վանձակեցոյն, յորմէ և խնամմք զշինութիւն վանացն յառաջագոյն եղեալ քան զկրօնաւորացն գալուստ, այլ և Ասողիկն իսկ Ասեփաննոս ցուցանէ ի վերոյգրեալ քանս իւր զշինութիւն վանաց Հռոմոսին ի Յովհաննէս, զոր և ի վեր քան զայս յօդուած ի նմին Արդ զլուս գրոց պատմութեան իւրոյ ցուցանէ լինել նոյն հայր Յովհաննէս՝ որ Առաջնորդն եկաց մեծահաշակ ուխտին Կամբջաձորոյ, և որ հալածեալն էր յարեմակայ աշխարհէն, յԱգերացոյ գաւառէն, որպէս ասէ, «Կախ առաջին մեծահաշակ ուխտն կամբջաձորոյ ի գաւառին Արշարունեաց¹⁾. որոց Առաջնորդ հայր Յովհաննէս, որ հալածեալ յարե-

մակայ աշխարհէն յԱգերացոյ գաւառէն ի քաղկեդոնական մարդադաւան ազանդիցն . . . : Արդ՝ եկեալ բնակեցաւ յառաջացեալ անդին Կամբջաձոր, կանոն կարգի ունելով զսահմանագրութիւն սրբոյն Բարսղի . . . թէ էր նոցա ամենայն ինչ հասարակաց. յոր ժողովեալ արք ճինագրեացք թրւով 300 . . . : Յետ որոյ, ասէ, «Իսկ ի գաւառին Շիրակայ Հռոմոսին վանք շինեցաւ ի Յովհաննէս, որ էր զարգարեալ յամենայն առաքինութիւնս . . . : երես 159—160:

Չունելով քան զայս ի գիրս պատմագրաց ազգիս վկայութիւն հաւաստի ի ցոյց հաստատութեան խնդրոյս, հաւանական համարեմք մեք մի և նոյն լինել Յովհաննէս հայրն, որ Առաջնորդն եկաց Կամբջաձորոյ վանաց յԱրշարունիս, և որ յետոյ զՀռոմոսին շինեաց վանս ի Շիրակ. զի և ամբ ժամանակաց թագաւորութեան Ռումանոս Ապսեր Յունաց և մերոս Աբասայ որդոյ Սմբատոյ՝ ի մի և նոյն միջոցս հային հալածանաց կրօնաւորացն յԱրեմակայ ի Հայս:

Իբր զի ի թուականին Հայոց ՅԷ. (916) թագաւորեալ Յունաց Ռումանոս Ապսեր, յերկոստասաներորդում ամի թագաւորութեան նորա յաջորդէ զթագաւորութիւնն

իւրում, «Շիրակ գաւառն, ասէ, ուր կան սուրբ ուխտքն Հռոմոս, և Մարմարաշէն, և Կամբջաձոր. Գալեփանք և Հառիմոյ:

Ձայս անհամաձայնութիւն մերոց պատմագրաց Թէ և ինչ Հայաստան երես 400, վրիպակ համարի գրեաց եւ հետեւարար զԿամբջաձորդնէ յԱրշարունեայ գաւառի, բայց ցայս վայր չգիտեմք տակաւին եթէ գուցէ յԱրշարունիս վանք մնացեալ ի վաղ ժամանակաց քան զբաղմամբի վանորայն ի Շիրակ. այլ միայն զԿամբջաձոր գիտեմք գտեղին մերձ լերուանդակերս, ուր ի Խորածորին երաստայ նշմարին յեղբոսն հիմունք կամբջին ի հնոց ժամանակէն:

1) Կամբջաձորն մեծահաշակ ուխտ միայնակեցաց պայծառանայր յաւուրս Ամանիա Կաթուղիկոսի, զոր Սողկիկն զնէ ըստ բանիս ըստ այսմիկ յԱրշարունիս. Վարդան ասէ լինել ի Շիրակ յԱրշարունեայ գաւառին:

Մշտոյ՝ Աբաս եղբայր նորա՝ որդի Ամբասայ, այն է ՚ի թուին Հայոց ՅԷԸ. (930). և զի վարեաց սա զթագաւորութիւնն զամս քսան և չորս, յայսմ իսկ ժամանակի երեւի լիալ հաշտեալմն կրօնաւորաց յարեմուտս, որպէս ասէ Ասողիկ, հաւաստի վկայն յերեսաց քաղկեդոնական մարդադաւան աղանդիցն:

Այլ թէ որքա՞ն միջոցք ժամանակաց իցեն անցեալ ընդ մէջ հայր Յովհաննու և զաւտեան կրօնաւորացն ՚ի Հայս, յորոց աւուրս յիշատակի լեալ հաստատութեան մնաստանին Հռոմոսին, ոչ յիշատակէ Ասողիկ զամս շինութեան վանացն ՚ի Յովհաննիսէ և զկրօնաւորացն զաւտեան, ուստի այսպիսի յայտնութիւն ժամանակաց սրբտիմբ խմանալ ՚ի միջոցի քսանեւորս ամաց իշխանութեան Աբասայ յիս երկոտասան ամաց թագաւորելոյն Առնանոսի ՚ի վերայ Յունաց:

Ի տեղեկութեանց աստի կարեմք հաւաստի յառաջ բերել, եթէ ՚ի կրօնաւորացն հաւածելոց ՚ի Առնանոսէ որք հաստատեցին բնակութիւն ՚ի վանորայս Հայոց ՚ի Ե իրակ, էր և հայր Յովհաննէս, որ թէ և շինողն կոչի յԱսողիկ՝ Հռոմոսին վանաց ՚ի թուին Հայոց ՅԷԸ, քայց Աիրակոս ընդհանրապէս խօսի զհաստատութենէ վանացն ՚ի ձեռն կրօնաւորացն, զի կոչումն իսկ վանացն յանուն նոցին կրօնաւորաց հասելոց անդր, ցուցանէ եթէ յառաջագոյն իսկ կայր վանքն և յատուկ զեմն կրէր անուն, յորոց ապացուցութիւն ահա ունիմք յարձանագրութեանց նոյն իսկ Հռոմոսին վանաց թիւ ժամանակի յութիւրորդ դարու:

Օ ՚ի Հռոմոսին վանքն ասացեալ է տաճար քառակուսի իրբն ժամատուն ըստ վաղնջական ձեռն ժամատանց Ակեղեցեացն

Հայոց, որ այլ է յեկեղեցւոյ Հռոմոսին սուրբ Յովհաննէս անուամբ կառուցելոյ ՚ի Յովհաննու Եւահնշահէ որդւոյ Պապկայ շահնշահի ՚ի թուին Հայոց ՆՁԷ (1038) առանց գմբէթի միով լուսամտիւ ՚ի տանիս, բոլորշի ամբարձեալ իրբն զժամատունն վանաց Հաւիճոյ, և կարի հնազոյն քան զայլ տաճարս Հռոմոսին, ՚ի վերայ հարաւային սեան առաջին դասու ՚ի վերնախարսիս այնորիկ ունի զթիւ հայկական ՄԽ. որ երեւի թիւ շինութեանն, որով և մարթէ զշինութիւն Հռոմոսին վանաց հանել յութիւրորդ դար քրիստոնէութեանս մերոյ, և հաւաստել ըստ բանի սրտամազրաց թէ՛ կրօնաւորքն հաւածեալք ՚ի հռոմոց յաւուրս Առնանոսի Ապսիւր ՚ի Հայս, նորոգեցին զտոյն և ոչ նորոգ կանգնեցին զմնաստանն, ըստ որոյ և կոչեցաւ յանուն նոցա՝ Հռոմոսին վանք:

Այլ թէ այս տաճար քառակուսի Հռոմոսին կոչեցեալ յինչ անուն կոչէր նախքան զհաստատութիւն ՚ի բնակարան փախուցելոցն կրօնաւորաց, ոչ ինչ յիշատակն սրտամազիւրք, և ոչ իսկ յարձանագրաց նշմարին հետք յիշատակաց ՚ի վերոյդրեալ ՄԽ. թուականէ Հայոց մինչև ց՝ ՆԺԴ. թիւ Հայոց. յորում Սարգիս ծնն հայր լեալ Հռոմոսին վանաց վանականն ասացեալ յիշատակի ՚ի ժողովին դատապարտութեան Վահան Աթողիկոսի, զորմէ Ասողիկ յԷ. րդ զուլի Պ. դրոց, ոչ գտանեմք առ նոսա զրոյց ինչ զշինութենէ կամ զհաստատութենէ մնաստանին ՚ի յադատեութեան, կամ եթէ ՚ի միջոցի հարիւր և չորից ամաց ոյք ոմանք եղեն առաջնորդք տեղոյն, կամ ոյլ եղև շինող վանաց ՚ի նմին թուականի, և պահեցաւ հաստատութիւն մնաստանին շարունակութեամբ վանահարց մինչև ց Սարգիս ծնն:

(Եւաղիստէի):